

ДРУГО ОДЕЉЕЊЕ

ОДЛУКА

Представка бр. 30983/19
Бојан ЦОЈИЋ против Србије
и 3 друге представке

(види приложену табелу)

Европски суд за људска права (Друго одељење), на заседању Одбора 9. децембра 2021. године у саставу:

Pauliine Koskelo, *председник*,

Branko Lubarda,

Marko Vošnjak, *судије*,

и Viktoriya Maradudina, вршилац дужности заменика секретара Одељења,

Имајући у виду горе наведене представке поднете на различите датуме назначене у приложеној табели,

Имајући у виду запажања која је поднела Тужена Влада и запажања подносилаца представки као одговор на иста,

Након већања, одлучује како следи:

ЧИЊЕНИЦЕ И ПОСТУПАК

Списак подносилаца представки је дат у приложеној табели.

Подносиоце представки је заступала гђа Т. Стојиљковић, адвокат из Лесковца.

Притужбе подносилаца представки на основу члана 6. став 1. Конвенције и члана 1. Протокола бр. 1, односе се на неизвршење домаћих одлука донетих против друштвених/државних предузећа, и достављене су Влади Србије (у даљем тексту: „Влада“) 7. априла 2021. године.

ПРАВО

А. Здруживање представки

Имајући у виду сличност предмета наведених представки, Суд сматра да је прикладно да их разматра заједно у једној одлуци.

В. Притужбе на основу члана 6. став 1. Конвенције и члана 1. Протокола бр. 1 (неизвршење домаћих одлука донетих против предузећа у друштвеном/државном власништву)

Влада је тврдила да су коначне одлуке донесене на домаћем нивоу заправо извршене у корист подносилаца представки. Стога је предложила да Суд одбаци предметне представке због злоупотребе права на појединачну представку у складу са чланом 35. ст. 3(а) и 4. Конвенције.

Подносиоци представки нису оспорили чињеницу о потпуном извршењу.

Суд понавља да се представка може одбацили због злоупотребе права на појединачну представку у смислу члана 35. став 3(а) Конвенције уколико је, између осталих разлога, свесно заснована на лажним информацијама или уколико су значајне информације и документи намерно изостављени, било у случају да су били познати од самог почетка или да су нови значајни догађаји наступили током трајања поступка. Непотпуна, а самим тим и обмањујућа информација, може представљати злоупотребу права на представку, нарочито ако се предметна информација тиче саме суштине предмета и ако се не пружи довољно добро објашњење за необелодањивање такве информације (види *Gross против Швајцарске* [ВВ], бр. 67810/10, став 28, ЕСЉП 2014; *S.A.S. против Француске* [ВВ], бр. 43835/11, став 67, ЕСЉП 2014; и *Николић и други против Србије* (одл.) [Веће], бр. 48162/18 и 8 друге, од 21. јануара 2021. године).

Осврћући се на овај случај, Суд примећује да је у периоду од 18. јула 2019. године до 29. јануара 2021. године држава у целости исплатила износе досуђене у предметним одлукама на домаћем нивоу, у складу са домаћим правом (види *Стевановић и други против Србије*, бр. 43815/17 и 15 других, став 17, од 27. августа 2019. године). Подносиоци представки нису обавестили Суд о таквом развоју догађаја пре него што је обавештење о представкама достављено Влади и за овај пропуст није дато никакво образложење.

Узимајући у обзир чињеницу да су се задржане информације односиле на саму суштину представки, Суд сматра да је такво поступање било у супротности са сврхом права на појединачну представку. Узимајући у обзир дужност Суда да испита наводе о кршењу људских права, адвокати морају да схвате да морају да покажу високу професионалну разборитост и пруже смислену сарадњу у раду са Судом, штедећи га од неозбиљних притужби, те се, пре покретања поступка и након тога, морају марљиво распитати о свим детаљима случаја, пажљиво се придржавајући свих релевантних правила поступка, при чему су такође дужни да подстичу своје клијенте да учине исто. У противном, намерна или немарна злоупотреба ресурса Суда може угрозити веродостојност рада адвоката у очима Суда, па чак, ако се систематски понавља, може довести до ситуације да се појединим адвокатима забрани заступање подносилаца представки према Правилу 36. став 4(б) Пословника Суда (види *Стеванчевић против Босне и Херцеговине* (одл.), бр. 67618/09, став 29, од 10. јануара 2017. године).

С обзиром на горе наведено, Суд утврђује да предметне представке представљају злоупотребу права на појединачну представку, те стога морају бити одбачене у складу са чланом 35. ст. 3(а) и 4. Конвенције.

ИЗ ТИХ РАЗЛОГА, СУД, ЈЕДНОГЛАСНО,

Одлучује да представке здружи;

Проглашава представке неприхватљивим.

Састављено на енглеском језику и достављено у писаном облику 13. јануара 2022. године.

Viktoriya Maradudina

Вршилац дужности

заменика секретара

Pauliine Koskelo

Председник

ПРИЛОГ

Списак представки којима се подносе жалбе на основу члана 6. став 1. Конвенције и члана 1. Протокола број 1 (неизвршење домаћих одлука усвојених против друштвених/државних предузећа)

Број	Број представке Датум подношења	Име подносиоца представке Година рођења	Релевантна одлука на домаћем нивоу	Почетак периода неизвршења или датум ступања Конвенције на снагу у односу на Републику Србију (3. март 2004. године)	Датум извршења одлуке на домаћем нивоу
1.	30983/19 4. јун 2019. године	Бојан ЦОЈИЋ 1975. године	Привредни суд у Лесковцу, 27. март 2006. године	14. јун 2007. године	18. јул 2019. године
2.	5934/20 13. јануар 2020. године	Јасмина СТАНКОВИЋ 1950. године	Основни суд у Лесковцу, 6. октобар 2000. године Основни суд у Лесковцу, 13. јун 2001. године Основни суд у Лесковцу, 28. јануар 2002. године Основни суд у Лесковцу, 9. јул 2002. године	3. март 2004. године 3. март 2004. године 3. март 2004. године 3. март 2004. године	24. јануар 2020. године
3.	53510/20 27. новембар 2020. године	Стојан МИХАЈЛОВИЋ 1954. године	Основни суд у Лесковцу, 19. јун 2003. године Основни суд у Лесковцу, 10. април 2008. године	1. новембар 2005. године 11. септембар 2008. године	29. јануар 2021. године
4.	53845/20 27. новембар 2020. године	Љубомир МИЛЕНКОВИЋ 1953. године	Основни суд у Лесковцу, 16. јул 2003. године Основни суд у Лесковцу, 9. јануар 2008. године	16. март 2006. године 8. мај 2008. године	29. јануар 2021. године